

Sygn. akt **XI Ka 291/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Kaczor (spr.)

Sędziowie SO Katarzyna Żmigrodzka

SO Ewa Bogusz – Patyra

Protokolant apl. Daniel Czyżewski

przy udziale Prokuratora Alicji Szczepańskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015r.

sprawy **W. M.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku

z dnia 8 stycznia 2015 r. sygn. akt **II K 620/14**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę W. M. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kraśniku do ponownego rozpoznania.

XI Ka 291/15 U Z A S A D N I E N I E

W. M. oskarżony został o to, że w dniu 30 maja 2014r. w W. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości zachodzącym przy 3, 10 promila alkoholu we krwi kierował na drodze publicznej samochodem ciężarowym marki S. o nr rej.(...) wraz z naczepą o nr rej. (...)A.

tj. o czyn z art.178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Kraśniku uniewinnił oskarżonego od dokonania zarzuconego mu czynu; wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację wniósł prokurator. zaskarżając rozstrzygnięcie w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art.4 k.p.k., art.7 k.p.k., art.9 § 1 k.p.k., art.167 k.p.k., art.200 § k.p.k., art.201 k.p.k., art.366 § 1 k.p.k., art.410 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na oparciu wyroku na niepełnym materiale dowodowym oraz sprzecznej wewnętrznie opinii z badań rachunku retrospektywnego z dnia 4 listopada 2014r., wadliwej ocenie poszczególnych dowodów, a szczególności opinii z zakresu badań retrospektywnych, wyjaśnień oskarżonego W. M., co miało wpływ na treść wyroku i w rezultacie spowodowało niesłuszne uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie jego twierdzenia, iż w dniu 30 maja 2014r. w W. III nie prowadził samochodu ciężarowego

marki S., a alkohol spożył dopiero po zaparkowaniu pojazdu w zatoczce oraz wnioski wskazane w opinii z badań rachunku retrospektywnego z dnia 4 listopada 2014r., sprzeczne z wykresem przedstawiającym szybkość eliminacji alkoholu u oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do jego niesłusznego uniewinnienia od popełnienia zarzucanego przestępstwa, podczas gdy prawidłowa ocena w/w dowodów prowadzi do wniosku, iż wyjaśnienia oskarżonego nie zasługiwały na wiarę, stanowiły jedynie linie jego obrony, a opinia z badań rachunku retrospektywnego jest niepełna, niejasna oraz zachodzi sprzeczność w samej opinii.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kraśniku do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie w zakresie zawartego w niej żądania.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku dowodem, w ocenie Sądu Rejonowego potwierdzającym wyjaśnienia oskarżonego jest opinia - sprawozdanie z badań rachunku retrospektywnego z dnia 4 listopada 2014r. (k.55-56). Rzecz jednak w tym, argumentacja Sądu I instancji, sprowadzająca się do przytoczenia wniosków końcowych tej opinii oraz stwierdzenia, iż jest ona jasna i wewnętrznie spójna, a zawarte w niej wnioski nie nastęrczają zastrzeżeń, dowodzi braku analizy kluczowej części omawianego dowodu tj. wykresu przedstawiającego szybkość eliminacji alkoholu z organizmu oskarżonego.

Przedmiotowa opinia nie określa wprawdzie wprost przedziału czasowego, do którego odnosi się zawarty w niej wniosek końcowy o niemożności bezspornego stwierdzenia stanu nietrzeźwości oskarżonego, to jednak - jak wynika z jej treści - opiera się na wyjaśnieniach tegoż oskarżonego, zgodnie z którymi wyjechał on z L. o godz.18 zaś zakończył jazdę o godz.19 (wyjaśnienia k.14), co zostało zresztą ponad wszelką wątpliwość wykazane w toku przewodu sądowego w oparciu o analizę tarczy tachografu.

Rację ma więc prokurator wywodząc, iż pomimo ograniczonej czytelności osi poziomej, określającej czas, z krzywej znajdującej się na omawianym wykresie wynika, iż poziom alkoholu w organizmie oskarżonego zaczął rosnąć o godzinie 18.00. Abstrahując od tego o której godzinie poziom ten był najwyższy, co trudno precyzyjnie określić wobec zasygnalizowanej już małej czytelności wykresu, wartość 1 mg/l, a więc decydującą o zaawansowanym stanie nietrzeźwości, osiągnął – według wskazań omawianego wykresu – nie tyle na długo przed godziną 19, co krótko po godzinie 18. W takiej zaś sytuacji przedmiotowa opinia jest wewnętrznie sprzeczna albowiem jej końcowe wnioski pozostają w oczywistej opozycji do wyżej powołanego wykresu, przedstawiającego proces eliminacji alkoholu z organizmu oskarżonego.

Już tylko brak odniesienia się przez Sąd Rejonowy do tej okoliczności, przy jednoczesnej pełnej akceptacji opinii, czyni zapadłe rozstrzygnięcie niemożliwym do zaakceptowania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi w odpowiednim zakresie postępowanie dowodowe uwzględniając wyżej poczynione uwagi. W szczególności koniecznym będzie dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii retrospektywnej celem wyjaśnienia przyczyn zachodzących w niej ewidentnych sprzeczności.

Podkreślić przy tym należy, iż uchylenie zaskarżonego wyroku w żadnej mierze nie przesądza treści rozstrzygnięcia jakie zapadnie po ponownym rozpoznaniu sprawy. Rzecz w tym, by było ono poprzedzone prawidłową oceną kompletnego materiału dowodowego, którego to wymogu wyrok Sądu Rejonowego nie spełniał.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Katarzyna Żmigrodzka Sławomir Kaczor Ewa Bogusz - Patyra